

عنوان مقاله:

بنیادهای عرفانی هنر باغ سازی چین

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات نظری هنر، دوره 2، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسنده:

اسماعیل رادپور - استادیار موسسه ی پژوهشی حکمت و فلسفه ی ایران

خلاصه مقاله:

باغ سازی که جلوه ای بس آشکار و کارکردی بس ملموس در میان هنرهای چین دارد، از اقبال فراوانی در جهان برخوردار بوده، هرچند به حکمتی که در پس پشت این هنر دلپذیر غنوده، کمتر پرداخته شده است. با این وجود، حتی در میان محققانی که باغ چینی را از نظرگاهی صرفاً تاریخی و زیبایی شناختی بررسی کرده اند، شک نبوده است که مبنای نظری باغ چینی، فلسفه ای ژرف است که حتی در دائوی دانستن آن هم تردیدی به خود راه نداده اند. ما در این نوشتار می کوشیم که جلوه هایی از تجلی اندیشه دائویی را در باغ چینی نشان دهیم. از آنجایی که در میان اندیشه های چینی، تعلیم دائویی ماهیتی اساساً طریقتی و عرفانی دارد، حکمت باغ چینی را نیز حکمتی با ذوق عرفانی باید دانست، باغی که با یادکرد پردیس های آسمانی دائویی، و با تعبیت از اصول معرفتی دائویی، در پی آسمانی کردن مکان کیفی باغ های زمینی است.

کلمات کلیدی:

باغ سازی، باغ چینی، هنر عرفانی، حکمت باغ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1777600>

